

17-18

GUÍA DE ESTUDIO SEMIPRESENCIAL

CATALÁN-VALENCIANO AVANZADO B2

CÓDIGO 04920036

UNED

17-18

CATALÁN-VALENCIANO AVANZADO B2
CÓDIGO 04920036

ÍNDICE

Introducción

Objetivos

Equipo docente

Contenidos

Bibliografía básica

Bibliografía complementaria

Metodología

Evaluación

Tutorización

Introducción

El objetivo de la programación aquí planteada es conseguir el conocimiento oral y escrito de la lengua catalana hasta un dominio correspondiente al nivel B2.

El punto de partida y marco teórico de referencia se basa en las consideraciones establecidas por el Consejo para la Cooperación Cultural del Consejo de Europa sobre el aprendizaje de lenguas modernas y tiene en cuenta las aportaciones de los diferentes organismos públicos encargados de la normalización de la lengua en todo el ámbito geográfico de ésta (Institut Ramon Llull y Acadèmia Valenciana de la Llengua). Los cursos de catalán ofrecidos por el CUID de la UNED se ajustan, en conjunto, a lo establecido por la DGPL de la Generalitat de Catalunya de acuerdo con el Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar.

Se sigue la metodología a distancia, que es la propia de la UNED. Nuestra metodología defiende el papel del alumno adulto como sujeto activo del aprendizaje. La enseñanza de la lengua se fundamenta en el enfoque comunicativo y en un aprendizaje que facilite la adquisición de conocimientos y de habilidades de uso de la lengua en todas las situaciones y que a la vez potencie la autonomía del alumno y el autoaprendizaje.

Con el dominio del nivel B2, el alumno conseguirá el grado de competencia suficiente para poder entender las ideas esenciales de textos de una cierta complejidad, incluso de carácter relativamente técnico, y para poder comunicarse ya con cierta fluidez y naturalidad con hablantes nativos. Puede generar textos claros sobre temas diversos y defender sus propios puntos de vista sobre temas generales.

Conviene que el estudiante haga todo lo posible por leer y estudiar directamente en catalán-valenciano -lo que podría ser considerado como la versión *a distancia* de la inmersión lingüística-. Este esfuerzo implica tanto utilizar a menudo al diccionario como avanzar conjuntamente en adquisición escrita y oral.

Si la dosificación es una clave para el éxito del aprendizaje, en este caso lo es también el seguimiento de las audiciones del curso y, además, el interés por buscar ocasiones de práctica o de escuchar parlamentos solventes (conferenciantes, vídeos culturales, etc.), acercarse al mundo cultural de expresión catalana en sus distintas facetas y, sobre todo, la decisión de lanzarse a hablar. No hay ni que decir que en esta dinámica cualquier ayuda es buena: desde oír programas de radio y televisión en lengua catalana, como lecturas, espectáculos, películas u obras de teatro, canciones, etc.

Objetivos

El *Nivell avançat* completa lo dos anteriores en cuanto a las habilidades de comunicación oral y escritas. Las escritas son, en este curso, objeto de una especial atención por lo que se incide de manera particular en el trabajo con textos. El estudiante, al finalizar el curso, ha de ser capaz de utilizar con eficacia la lengua estándar en situaciones comunicativas que requiera un lenguaje formal o informal. De la misma manera, ha de ser capaz de escribir, con adecuación y corrección, textos de formalidad media relativos al ámbito laboral y social, y ha de poder entender textos escritos sobre temas de interés general y específicos de

divulgación, de finalidades y grados de formalidad diversos.

Equipo docente

Contenidos

Temario

La organización del programa que os presentamos se estructura a partir de 15 actividades comunicativas globales extraídas de los contenidos de Lengua para el nivel B2 publicados por la Direcció General de Política Lingüística (DGPL) de la Generalitat de Catalunya. Cada actividad comunicativa global trata diferentes aspectos del ámbito temático al que está asociada.

Las concreciones que incluimos en el siguiente índice son solo ejemplo y los objetivos planteados se pueden conseguir a través de diversos manuales y métodos. La valoración y evaluación del esfuerzo se hará en relación a la mayor o menor consecución de los objetivos aquí indicados.

El programa propuesto es el siguiente:

Unitat 1

Adequació

- Elements de la nota breu: salutació, nucli, signatura, data, hora. Presència o absència d'aquests elements segons la situació de comunicació.
- Elements de la invitació: nom del destinatari, descripció de l'activitat, dades rellevants, formulació de la invitació, nom de
- l'emissor, etc.
- L'ordre i la disposició de la informació en notes i invitacions.
- Comprendre en les produccions textuais de la unitat qui és l'emissor, el receptor, el propòsit comunicatiu, el codi que cal utilitzar, el canal i el context.
- El grau de formalitat en les converses cara a cara i telefòniques, notes i invitacions.
- Utilització de codis no verbals, recursos paralingüístics, etc. en les converses.
- La cortesia en l'atenció telefònica: salutació, identificació inicial, ús del nom de l'interlocutor, manifestació d'interès, to positiu, comiat...

Coherència i cohesió

- Estructures per manifestar acceptació o refús.
- Estructures per confirmar l'assistència i per excusar l'absència a un acte, festa, etc.

- Fórmules d'inici, manteniment i finalització de la conversa (repàs).
- Estratègies i recursos que estructurin la conversa telefònica: torns de paraula, rèpliques, preguntes i respostes, formes que regulen els torns d'intervenció, fórmules estereotipades, mots simples i repeticions que faciliten, mantenen o interrompen la conversa.
- Formes que confereixen un to formal i respectuós als interlocutors d'una conversa: interrogacions indirectes i altres elements (voldria saber si..., per favor, si us plau, etc.).
- Expressions que inclouen l'interlocutor (digui, miri, em sent?, li faria res...?)
- La referència de temps i lloc en notes i invitacions d'acord amb el context comunicatiu: adverbis, locucions i sintagmes adverbials.
- La connexió d'oracions mitjançant el punt i seguit.
- La coma en els vocatius i en les enumeracions.

Morfosintaxi

- L'oració i els seus components. Concordança entre el subjecte i el verb.
- Concepte i classificació del nom (comú i propi). Cognoms freqüents, homònims de noms comuns d'oficis o càrrecs, d'éssers vius, d'elements
- topogràfics; noms de persona homònims de noms comuns.
- Repàs dels adverbis i locucions de lloc, temps i quantitat més freqüents com a elements referencials en textos on es proposen activitats i en la reserva de serveis.
- Flexió de gènere i nombre d'adjectius valoratius d'activitats i ambients. Específicament, els adjectius acabats en -ic, en -ble, en -al o -il.
- Repàs del condicional simple en propostes i suggeriments (verbs poder, voler, fer, ser, etc.).
- La conjunció i.

Lèxic

- Diccionaris normatius. Consultes de significat i de correcció.
- Recursos per confirmar que s'escolta (sí, sí... ja, ja, ja ho entenc, entesos, està bé, és clar, etc.).
- Repàs d'expressions de temps per
- indicar una data futura i per indicar la part del dia.
- Expressions temporals per indicar un període aproximat del dia.
- Locucions i frases fetes: anar de vint-i- un botó, fer-la petar, fer xerinola, a tres quarts de quinze, etc.
- Ús i significat del nom dels dies de la setmana sense article (dijous), amb article singular (el dijous) o plural (els dijous).
- Lèxic d'activitats festives: bar musical, sala de festes, karaoke, discoteca, etc.

Fonètica i ortografia

- Distinció entre so i grafia. Aplicació a la lectura de noms, cognoms i localitats catalans i per lletrejar en català noms d'altres llengües.

- L'alfabet català (repàs).
- Els dígrafs: concepte i separació.
- La síl•laba. Concepte. Distinció entre síl•laba tònica i àtona. Separació.
- Inici amb minúscula dels noms de mesos i dies de la setmana.

Unitat 2

Adequació

- Ordre i disposició de la informació en els catàlegs, els avisos i els anuncis.
- El to, el grau de formalitat i el tractament personal en catàlegs, avisos i anuncis comercials.
- Selecció idònia de la denominació d'un establiment, segons criteris fonètics, semàntics, mnemotècnics, de denotació i de connotació.
- Discerniment de l'emissor, del receptor, del propòsit comunicatiu, del codi que cal utilitzar, del canal i del context, en les produccions de la unitat.
- Elements característics de catàlegs comercials: agrupació temàtica, nom comú i nom comercial, preu d'unitat, indicacions d'oferta...
- Components d'un avís: títol, informació i dades de contacte o d'accés.
- La finalitat dels títols en avisos: atreure l'atenció, seleccionar els destinataris, informar del contingut, etc.
- La tria de subjecte gramatical en avisos: plural (obrim una botiga), impersonal (s'obrirà...).

Coherència i cohesió

- Els articles, els demostratius i els possessius com a elements d'expressió referencial en l'adquisició i la difusió de productes de primera necessitat (repàs).
- Repàs dels pronoms personals forts com a element referencial per expressar el gust personal.
- Enumeració de mots i sintagmes mitjançant comes.
- Locucions i perífrasis per incentivar a la compra de productes de primera necessitat.

Morfosintaxi

- Els pronoms personals forts. Concepte i pronominalització del subjecte. Aplicació a la manifestació de preferències i gustos sobre productes: jo (prefereixo, m'estimo més, detesto, odio, recomano...), a mi (m'agrada, em fa el pes, em molesta, no em fa res...), etc.
- L'article. Concepte, classificació, morfologia i ús. Aplicació a productes de primera necessitat en un comerç.
- El gènere dels substantius. Noms d'aliments que poden representar dubtes: almívar, api, arròs, bacallà, bistec, bolet, calamar, carn, cogombre, col, enciam, fetge, iogurt, kiwi, llavor, llegum, llet, nou, oli, ou, peix, pernil, pop, préssec, raïm, suc, te, tomàquet, etc.
- El nombre dels substantius. Morfologia nominal aplicada als aliments: afegir –s, canviar
- a per –es sense o amb canvis ortogràfics, afegir
- ns, afegir –os.

- L'enumeració. Els dos punts que s'hi anteposen, la coma entre els membres d'una sèrie i les formes d'expressió del darrer terme: conjunció i, expressions continuatives i valoratives (i a més, i per fi, i per postres, i sobretot...), abreviatura d'etcètera i punts suspensius.
- Numerals. Concepte, classificació, morfologia i ús. Repàs dels cardinals i ordinals; numerals partitius (mig, terç, quarta part, etc.) i col•lectius (parell, dotzena, centenar, etc.).
- Els verbs ser i haver (repàs).
- Adverbis de lloc per determinar la col•locació de productes en un catàleg publicitari: davant, al darrere, a dalt, en lloc destacat, etc. (repàs).

Lèxic

- Diccionaris normatius. Consultes de gènere i nombre.
- Noms de productes de primera necessitat que reben interferències d'altres llengües: cogombre, cloïssa, capsa de llet, etc.
- Fraseologia més freqüent en la venda de productes de primera necessitat. Sobre l'oportunitat de compra: aprofiti l'ocasió, etc. Sobre el cost: rebentem preus, etc. Sobre la qualitat del producte: de primera, etc.
- Noms, participis, adjectius i sintagmes per especificar productes alimentaris: farciment, pa rodó, vi d'agulla, fresc, confitat, congelat, sec, etc.
- Adjectius i formes equivalents referits a preus i productes. Preus: irresistibles, únics, etc. Articles: a bon preu, de baix cost, etc.
- Lèxic d'envasos i formes de presentació (ampolla, pot, llauna, paquet, bossa, rajola, capsa, tub, manat, etc.).

Fonètica i ortografia

- Pronúncia de o i u àtones (repàs).
- Pronunciació de l'obertura vocàlica de la e i de la o (repàs).
- Ortografia de les vocals o i u àtones en les terminacions de gènere i nombre de substantius i adjectius, en paraules amb el mateix radical i en la morfologia verbal.
- Ortografia dels numerals. Ús del guionet.
- Distinció entre sí•laba tònica i sí•laba àtona.
- Les regles generals d'accentuació.

Unitat 3

Adequació

- Grau d'espontaneïtat en les converses laborals entre companys i en les instruccions escrites que cal facilitar-los.
- Disposició de la informació en instruccions i avisos.

Coherència i cohesió

- Els articles determinats i indefinits com a elements d'expressió referencial.
- Les perífrasis d'obligació, les oracions declaratives, les oracions impersonals i l'imperatiu com a recursos de variació lèxica en donar instruccions.

- L'explicació breu d'un lloc de treball per mitjà de frases descriptives, narratives i/o instructives en present i en primera o tercera persona.
- Repàs d'estructures interrogatives per iniciar preguntes. Quan és informació nova (directes: què, quan, com...; indirectes: m'agradaria saber... voldria conèixer...). Quan es vol confirmar la comprensió (Així és cert que...?), etc.
- Estratègies per aclarir el significat de preguntes incompreses: El que vols dir és que...? Et refereixes a...? A veure si t'he entès, etc.
- Formes d'iniciar una explicació demanada (Mira... És molt clar, fàcil, senzill... Bona pregunta! Jo t'ho explico, etc.).

Morfosintaxi

- Les oracions copulatives i predicatives en frases per descriure com són unes persones i per explicar què fan: els caps són bastant estrictes i exigents; a darrera hora lliuro la feina a l'encarregat.
- Importància del nom i l'adjectiu en les primeres, del verb i dels complements en les segones.
- L'article determinat, l'indeterminat i l'absència d'article. Normes d'ús i aplicació a informacions d'àmbit laboral (la feina, una feina, feina; les hores, unes hores, hores, etc.).
- Estructures sintàctiques per donar instruccions: per mitjà d'oracions declaratives (l'hora d'entrada és a les vuit), de perífrasis d'obligació (cal entrar puntualment a les vuit) i amb l'ús de l'imperatiu (entreu puntualment a les vuit).
- Morfologia dels verbs de primera conjugació o molt usuals, en present d'indicatiu, a partir d'accions que es duen a terme a la feina (entrar, sortir, treballar, començar, continuar, acabar...; canviar-se, fixar-se, posar-se, aixecar-se...). (Repàs).
- Verbs d'atenció i control amb complement regit o sense: fixar-se (en), tenir ull (en), posar atenció (en), posar esment (en), posar els cinc sentits (en), mirar-s'hi (en), adonar-se (de), tenir cura (de), estar a l'aguait (de), ocupar-se (de), estar al cas (de), etc.
- Aspectes morfològics i ortogràfics dels pronoms febles segons la posició respecte del verb: t'avisen, ens canviem, canviar-nos, s'acostuma, etc.
- Concepte i classificació dels adverbis de manera. Adverbis acabats en -ment (repàs).
- Formes sintàctiques d'expressar la manera de fer una cosa: adverbis acabats en -ment (pacientment), ús de les preposicions amb i sense (amb paciència, sense neguit), gerundis (evitant posar-se nerviós), etc.
- Preposicions i locucions prepositives d'aplicació temporal: de, des de, fins a, durant, abans de, després de, al llarg de, durant, en dues hores, etc.
- Ús de la preposició a en les indicacions de les parts del dia: al matí, a la tarda, etc. (repàs).
- Conjuncions i locucions conjuntives d'aplicació temporal: quan, mentre, abans que, així que, tan aviat com, etc.

Lèxic

- Noms de càrrecs i ocupacions a l'empresa: director, representant, etc.
- Mots usuals del món laboral que reben interferències d'altres llengües: acomiadar, cap, pagament, atur, etc.
- Expressions d'atenció i alerta. Exclamacions: Ull viu! Compte!, etc. Verbs: fixar-se, posar atenció, posar esment, etc.
- Formes d'indicar les parts del dia (al matí, al migdia...), les hores i els quarts. Abreviatures a.m. i p.m.

Fonètica i ortografia

- Pronunciació de la e oberta i la e tancada. Pronunciació de la o oberta i la o tancada.
- Regles bàsiques d'accentuació (II).
- Accents diacrítics en paraules del vocabulari bàsic: dóna/dona, etc.
- Ortografia de la b/v en les terminacions –ava i en les alternances u/v i p/b.

Unitat 4**Adequació**

- El registre segons el canal: textos orals a través d'un contestador automàtic.
- Factors que remarquen la relació de proximitat entre els interlocutors.
- Formes personals pròpies del tractament familiar o formal (tu, vós, vostè).
- Context en què es produeix el text. Ús privat o públic.
- Disposició de la informació en les invitacions formals.

Coherència i cohesió

- Components de la presentació breu d'un acte: salutació, agraïment, informació del procés de l'acte i conclusió.
- L'emissor plural com a forma corporativa de presentar-se en adreçar-se a un públic: Agraïm la vostra presència... Llegirem els poemes... Pensem que és important..., etc.
- Expressions i estructures formals d'agraïment: Volem agrair- vos... Us donem les gràcies... Ens plau expressar- vos la gratitud..., etc.
- Expressions i estructures per manifestar expectatives: Amb aquest acte volem promoure... Ens agradaria que d'aquí sorgís... Voldríem que en el futur... Esperem despertar l'interès... Tant de bo que aquesta iniciativa..., etc.
- La referència de persona mitjançant pronoms personals forts.
- Adverbis, locucions i sintagmes adverbials usuals en invitacions i en actes públics: ferventment, especialment, amb interès, amb il·lusió, etc.
- L'oració com a unitat d'entonació.
- L'entonació, el ritme i les pauses com a elements de transmissió de la coherència i el significat d'un text.

Morfosintaxi

- Concepte d'oració. Oracions simples copulatives i predicatives en poemes d'estructura senzilla.
- Els pronoms personals forts.
- Substitució pronominal de persones, llocs i coses com a procediment de referència: us convidem, convidar-vos, convidar-vos-hi, s'hi llegiran, hi seran presents, escollir-ne els millors, etc.
- El tractament personal: tu, vós, vostè, vostès (forma verbal, possessius, pronoms d'OD, pronoms d'OI...).
- Convencions de la datació: població sense preposició i seguida de coma, dia amb xifres, mes amb lletres, any sense punt interior i absència de punt final.
- Concepte, ús i morfologia dels adjectius i pronoms possessius.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom (repàs).
- Les preposicions a, en i de per expressar lloc (Per exemple: es farà al Teatre Principal, en una de les sales polivalents de la planta baixa).

Lèxic

- Adjectius i locucions més usuals per descriure els gustos literaris personals: abstracte, enrevessat, incompreensible, etc.
- Mots i expressions usuals de l'àmbit dels concursos literaris: plica, guardó, accèssit, certamen, obra inèdita, reconeixement especial, acceptació de les bases, decisió del jurat, declarar desert un premi, etc.
- Ús del diccionari: acepcions d'una entrada i consulta de significats desconeguts.

Fonètica i ortografia

- L'entonació, el ritme i les pauses en la lectura en veu alta de textos breus.
- Abreviatures d'ús més freqüent en les invitacions.

Unitat 5

Adequació

- La formulació adequada de preguntes en una entrevista, enquesta, qüestionari, etc., segons el tipus de resposta que se n'espera: resposta amb un sol element (pregunta tancada), resposta amb una alternativa, resposta amb matisació limitada (preguntes d'elecció múltiple) i amb matisació il·limitada (preguntes obertes).
- Estructura i disposició d'un qüestionari, idònies per a un recompte àgil de les respostes.
- La possibilitat de canvis en el tractament i en el grau de formalitat al llarg d'una entrevista.

Coherència i cohesió

- Classificació dels usos alimentaris amb vista a la formulació d'un qüestionari. Per exemple: el contingut (què mengem), la forma (com mengem), la quantitat (quant mengem), l'horari (quan mengem), etc.
- La precisió com a exclusió d'indefinicions, equívocs o vaguetats. La concisió com a omissió del que és superflu per comunicar un significat. L'objectivitat com a absència d'apreciacions

personals poc fonamentades.

- Les expressions corteses en les relacions socials: per interpel•lar, respondre a una interpel•lació, demanar i agrair un favor, en un àpat, etc.
- Expressió dels graus de seguretat en les respostes a un qüestionari. Desconeixement (no tinc ni idea...), dubte (no estic segura...), conjectura (suposo...) o seguretat (estic convençuda...).
- Les oracions adversatives per matisar les respostes d'una entrevista: A pesar de tot... En canvi... Tot i això... Així i tot... Ara bé... Doncs jo més aviat crec que... Però hi ha una cosa...

Morfosintaxi

- Frases amb verbs instructius usuals en present (cal, convé, és bo, convenient, necessari, important...) + frases derivades amb verb en infinitiu o en present de subjuntiu. (Convé beure aigua en quantitat abundant. Cal que els aliments no estiguin massa freds ni massa calents).
- Preguntes iniciades amb verb en segona persona (esmorzes durant la feina?), preguntes generades amb interrogatius (què, qui, quin, quant, on, quan, com, etc.), preguntes obtingudes d'oracions declaratives (La carn magra és bona per a la salut vs. La carn magra és bona per a la salut?) i preguntes iniciades amb verbs d'opinió (creus que...?, consideres que...?, etc.).
- Formes per indicar la situació destacada d'un element respecte dels altres. Per dalt: el/la (+ nom) que més + verb...; el/la més + adjectiu; al capdamunt hi ha...; el primer/la primera de tots és...; és + adjectiu + d'allò més; és el sùmmum de...; és el/la millor; és + adjectiu + sense punt de comparació, etc. Per baix: el/la (+ nom) que menys + verb..., el/la menys + adjectiu; a la cua (a la part baixa, al capdavant) hi ha...; el/la pitjor de tots/de totes, etc.
- Formes i expressions corteses per sol•licitar que algú atengui una demanda (Emfaries el favor de...? Li fa res respondre unes preguntes sobre...? Tindria la bondat de...? Em pot dedicar uns minuts per...? Li voldria demanar que em respongués unes preguntes...).
- Formes i expressions per agrair una col•laboració: Moltes gràcies per la seva atenció, paciència, col•laboració, comprensió... Li estic agraït (agraïda) per l'ajut que suposa la seva col•laboració. Li agraeixo l'atenció que ha tingut. Etc.
- Els determinants i els pronoms interrogatius (repàs).
- Els determinats quantitius (repàs).
- Graus de l'adjectiu: superlatiu i comparatiu (repàs).

Lèxic

- Noms d'aliments agrupats per nutrients (fècules i cereals, fruites, hortalisses, verdures, llet i derivats, peix, ous i fruita seca i olis, carns i embotits, sucres i greixos).
- Verbs usuals de l'àmbit de l'alimentació (empassar, beure, menjar, mastegar, rosegat, tastar, péixer, xuclar, xarrupar, cruspir-se, paladejar, assaborir, degustar...).

- Mots usuals de l'àmbit de l'alimentació i de l'estadística que reben interferència d'altres llengües: beicon, lunch, percentatge, mitjana, etc.
- L'expressió de les parts d'un tot: la meitat; la centena, mil·lèsima part, etc. Expressió de quantitats aproximades: una dotzena, vintena, trentena, etc.
- Lèxic propi d'informacions estadístiques i l'expressió lingüística de la proporcionalitat numèrica.
- Adjectius aplicables a valoracions quantitatives.
- Adjectius aplicables als aliments pel que fa als efectes sobre la salut.
- Diferència entre nombre i número.

Fonètica i ortografia

- Pronunciació i ortografia de les fricatives alveolars sordes i sonores.

Unitat 6

Adequació

- La modalitat exhortativa, com a recurs per suggerir, proposar, convèncer...
- Elements de l'anunci: missatges de crida (eslògans), informació precisa i dades de contacte.
- Els diversos tipus de reclam d'un anunci: per seleccionar el lector, per captar-ne l'atenció i per motivar-lo.
- Les frases escrites per ser dites. Criteris de redacció: absència d'incisos llargs, naturalitat en l'ordre dels elements de l'oració, etc.

Coherència i cohesió

- Connectors més freqüents que actuen com a organitzadors temporals de la informació del text (primer, en primer lloc, abans, després, a continuació, més tard, finalment, més endavant).
- Opcions de redacció de les informacions en programes d'activitats: sintagmàtica (Cercavila pels carrers del poble) i oracional (Grans i petits voltarem el poble amb gegants i capgrossos)
- Fragmentació de la lectura (pauses i silencis).
- Ritme i velocitat de lectura. Volum de la veu. Pronúncia clara i correcta.
- Entonació exclamativa i interrogativa.
- Parts d'un anunci de festa a través d'altaveus o per ràdio: demanar atenció, informar i promoure la participació.
- Formes introductòries de suggeriments (I si...? I què tal si...? Què us sembla si...? Us agradaria...? Tinc una idea: podríem... Us proposo... Si em voleu fer cas... A la millor seria interessant...) (repàs).

Morfosintaxi

- Adverbis de probabilitat, possibilitat o dubte, usuals en l'elaboració cooperativa de propostes: potser, a la millor, possiblement, segons com...

- Formes imperatives positives i negatives de 2a persona plural en sintagmes verbals d'encoratjament i animació: animeu- vos, correu, no feu l'orni, tragueu-vos la mandra del damunt, etc. (repàs).
- La conjugació del condicional i del subjuntiu (podríem organitzar una cercavila que passés...) freqüent en textos exhortatius (repàs).
- Verbs modals usuals per introduir suggeriments (poder, voler, haver de...): Podríem cantar havaneres. Voleu organitzar un concurs de disfresses? Hauríem de contractar una bona orquestra.
- Locucions prepositives de lloc: davant de, darrere de, a la vora de, al llarg de, enmig de, enfront de, a prop de... (repàs).
- Recursos per expressar l'excel·lència d'un acte: no trobareu enlloc un espectacle com..., la més esperada de les actuacions, una cursa emocionantíssima, etc.

Lèxic

- Nom dels actes festius populars més anomenats i dels elements més emblemàtics. Exclamacions per promoure la participació: Som-hi! Endavant les atxes! Vinga! Au!, etc.
- La derivació com a recurs per redactar anuncis que captin l'atenció. Augmentatius-às, -assa, -ot,-ota): una festassa, uns homenots, etc.; diminutius, afectius (-et, - eta, -ó, -ona, etc.): bufona, gegantet, etc
- Noms i significat dels actes més característics de les festes populars: pregons, concerts, exposicions, esports, exhibicions, àpats populars, campionats, curses, espectacles, gimcanes, concursos, jocs, balls, castells, cercaviles, trobades, etc.
- Adjectius valoratius d'activitats i espectacles: impressionant, sensacional, emocionant, magnífic, espantós, al·lucinant, extraordinari.
- Frases fetes relacionades amb el gaudi, l'expectativa, l'emoció, etc. (passar-se-la bé, passar-s'ho pipa, passar- s'ho bomba, posar-se-li la pell de gallina, no quedar-se ensopit, no posar cara de fàstic, de Divendres Sant, etc.

Fonètica i ortografia

- Repàs de la síl·laba: concepte, àtona i tònica, separació sil·làbica Diftongs i hiats: concepte i pronunciació adequada.
- Enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament Pronúncia correcta de la dièresi. La dièresi en els grups gu i qu, i en i i u tòniques.
- Abreviatures de conceptes temporals: dies de la setmana, hora, etc. (repàs).

Unitat 7

Adequació

- Distinció de la informació personal que és idònia o no en un entorn de relació laboral.
- Els propòsits comunicatius habituals dels parlaments de felicitació (alegrar-se per la nova situació, desitjar salut i felicitat, etc.), de condol (solidaritzar-se amb el company, posar-se'n a disposició, etc.) o de comiat (agrair la col·laboració i companyonia, evocar records

positius, desitjar èxit, etc.).

- Disposició de la informació en cartes personals.
- Formes d'expressar proximitat entre emissor i receptor (ja saps, no cal que et diguem, no calen gaires discursos, ja ens entens, qui com tu podria, etc.).
- Interjeccions, invocacions, vocatius, etc. com a mostres d'expressivitat adequades en una relació mitjanament formal

Coherència i cohesió

- L'entonació i les pauses com a elements de transmissió de la coherència i el significat del text.
- La carta. Estructura: salutació, nucli (presentació, desenvolupament i conclusió) i comiat. Ús d'exclamacions, interjeccions, punts suspensius, etc., com a recursos estilístics i expressius.
- Frases o expressions que indiquen complicitat amb el receptor (m'explico?, oi?, a ningú no se li escapa, tots sabem perfectament, etc.).

Morfosintaxi

- L'oració exclamativa i els signes d'admiració (repàs).
- Entonació pròpia de cada modalitat oracional.
- Variació tonal en fer la lectura en veu alta: èmfasi en les unitats més significatives.
- Ús de que a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives (repàs).
- La perífrasi verbal de probabilitat: deus estar molt content, trist..., no deus haver pensat què faràs ara..., etc. Omissió d'usos incorrectes en futur (*tindran gana = deuen tenir gana), en condicional (*serien les sis de la tarda = devien ser les sis de la tarda) o amb "igual" (*igual no sap on som = no deu saber on som).
- Entonació i pauses en consonància amb l'estructura sintàctica de la frase: sintagmes, incisos, connectors, subordinacions, etc.
- El punt i a part com a marcador de paràgrafs diferents (repàs).

Lèxic

- Recursos expressius (fórmules, frases fetes...) per manifestar sentiments de dol o d'alegria, per felicitar, etc.: bategar el cor, tenir un nus a la gola, no trobar paraules per expressar..., estar encantat de la vida, ser a la glòria, tira peixet!, fer denteta, no saber-se avenir, quedar-se amb la boca oberta, etc.
- Verbs referits al fet de compartir sentiments: acompanyar, solidaritzar-se, ajudar, assistir, contribuir, fer costat, oferir-se, brindar, posar-se a disposició, etc.
- Noms referits al dol: mort, defunció, òbit, decés, traspàs; condol, condolença, dolor, sofriment, pena, sentiment, dolença, pesar, aflicció, tribulació, consternació, desconsol, tràngol; ànim, esperança, confiança, fe, coratge, valor..
- Lèxic referit a l'alegria, felicitació, etc.: joia, goig, satisfacció, sort, enhorabona, felicitat, meravella, fascinació; content, encantat, etc.

- Noms, adjectius i verbs relacionats amb els sentiments, estats d'ànim i actituds envers els altres: decepció, desil•lusió, desengany decebut, desil•lusionat, desenganyat decebre's, desil•lusionar- se, desenganyar- se; neguit, inquietud, preocupació neguitós, inquiet, preocupat neguitejar-se, inquietar-se, preocupar-se, etc.

Fonètica i ortografia

- Les consonants vibrants: distinció entre simple i múltiple; pronunciaci ó, emmudime nts; ortografia.

Unitat 8

Adequació

- Tria de la modalitat oracional adequada a la intenció comunicativa i al grau de formalitat.
- Disposició de la informació en anuncis per a la premsa, la ràdio i per a pàgines web.
- Ordre progressiu de la informació en anuncis a la premsa, en pàgines web i per a la ràdio.
- Redacció d'un text escrit per ser dit o llegit en veu alta.

Coherència i cohesió

- Redacció de conceptes de manera esquemàtica.
- La coreferència espacial amb els pronoms en i hi en verbs de situació i moviment.
- Ús d'oracions interrogatives directes i indirectes en les entrevistes.

Morfosintaxi

- Interrogacions obertes i tancades.
- Frases compostes de principal i causal: ús i ordre dels connectors causals perquè, com que, atès que, ja que (cal estalviar aigua perquè és escassa, com que (atès que) l'aigua és escassa cal estalviar-la, ja que és escassa = ja que l'aigua és escassa, cal estalviar-la).
- Morfologia dels pronoms febles (formes plenes, elidides, reforçades i reduïdes).
- Conceptes d'objecte directe, objecte indirecte i complement del nom.
- Substitució pronominal de les funcions sintàctiques d'objecte directe i indirecte.
- Ús dels pronoms en i hi amb verbs de situació i de moviment: expressió pronominal del lloc d'origen (de Perpinyà, en vinc), de pas (per Girona, hi passo), de situació (a Tarragona, hi sóc) i de destinació (a València, hi vaig).
- Ús de que a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives.
- Morfologia de la segona i la tercera conjugacions.
- Usos en el context d'entrevistes: plusquamperfet d'indicatiu (havíeu previst...?), imperfet d'indicatiu (donàveu instruccions sobre...?), passat perifràstic (vau tenir algun episodi curiós...?), perfet d'indicatiu (heu valorat...?), present (creieu que hi ha aspectes...?), condicional i imperfet de subjuntiu (què faríeu si tinguéssiu ocasió...?), etc.

Lèxic

- Vocabulari referent al llibre. Aspectes físics (l·lom, coberta, contracoberta, fulls...), de gestió (ISBN, dades d'impressió, dades d'edició, drets de còpia...) i de contingut (títol i subtítol,

autoria, introducció, pròleg, capítols, índex, glossari...).

- Verbs de la segona i tercera conjugació usuals (conèixer, dir, escriure, prendre, saber, tenir, venir, viure, néixer, fer, sortir, poder, voler, perdre, servir, dormir, conduir, créixer, saber, caber, córrer, etc.).
- Adjectius valoratius de llibres, jocs i altres objectes (interessant, divertit, amè, curiós, nou, antic, conservat, únic, entretingut,
- didàctic, conegut, inèdit, extravagant, pràctic, inútil, fàcil, útil...).
- Termes habitualment relacionats amb l'ecologia (malbaratar, estalviar, escassetat, reciclatge, residus, contaminació, sostenible, tòxic, ozó...).
- Ortografia de les oclusives a final de mot, en finals del present d'indicatiu en –p –t i –c, en gerundis en –t, terminacions en –etud, –itud, i grups ab –, ob –, sub –i cap –.

Fonètica i ortografia

- Pronunciació ósorda o sonora de les consonants oclusives segons la posició

Unitat 9

Adequació

- Frases o expressions que indiquen complicitat amb el receptor (m'explico?, oi?, etc.).
- Disposició de la informació en postals i cartes d'àmbit social.

Coherència i cohesió

- Estructura de la carta: salutació, nucli (presentació, desenvolupament i conclusió) i comiat.
- Distribució del text en paràgrafs.
- Connectors més freqüents que actuen com a organitzadors de la informació del text (primer, en primer lloc, abans, després, a continuació, més tard, finalment, més endavant, etc.) i com a enllaços de relats narratius orals.
- Estructures sintàctiques per iniciar l'expressió d'interessos i expectatives: frases en 1a persona singular (Jo el que vull és...), en 1a persona del plural (Que bo que poguéssim...), en 2a persona plural (Us agradaria...? Què me'n diríeu, de...?).
- La coreferència espacial amb els pronoms en i hi en verbs de moviment.
- Mecanismes de referència i formes de connexió en la textualització del contingut d'una postal i d'una carta.
- L'ús de sinònims com a coreferents textuais que contribueixen a la cohesió i a la variació lèxiques.

Morfosintaxi

- Locucions prepositives (enmig de, a través de, a pesar de, en lloc de, a prop de, a la vora de, damunt de, per mitjà de, etc.).
- Caiguda de la preposició davant del que àton (abans que, després que, des que, etc.; adonar-se que, estar segur que, estar d'acord que, etc.).

- Morfologia de verbs de la segona i tercera conjugacions: fer (repàs), dir, poder, voler, tenir, descobrir, conèixer, dormir, sortir, recórrer, distreure's, avorrir-se, beure, etc.
- Morfologia dels pronoms febles —formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes— freqüents en relats. En primera persona plural (ens n'anirem, emportant-nos, etc.) i segona (emportar-vos-en, etc.).
- Pronoms interrogatius i indefinits perdemanar aclariments: amb qui hem de...?, des d'on...?, què ha de portar cadascú...?, pot algú...?, amb què anirem...?, etc.
- Estructures oracionals: oracions impersonals amb el verb haver-hi i amb verbs meteorològics.
- Ús dels pronoms en i hi amb verbs de moviment (repàs).
- Formes adjectivals, nominals i verbals d'indicar característiques aplicables a vacances, sortides o activitats (comoditat, preu, novetat, enriquiment, relaxament, distància...).
- Formes que expressen coincidència o divergència. Maneres d'expressar que una cosa és factible, possible.
- Maneres d'expressar la valoració personal d'una activitat.
- Antònims per context. Antònims amb prefix.
- La derivació des del punt de vista morfològic: afixos més usuals (prefixos i sufixos).
- Derivats per sufixació des d'un verb, d'un nom o d'un adjectiu.
- La derivació des del punt de vista semàntic: augmentatius, diminutius, pejoratius...

Lèxic

- Antònims del vocabulari bàsic, principalment d'adjectius valoratius (avorrit o tediós / divertit o amè, etc.).
- Exclamacions de desig, acceptació, estranyesa o disconformitat.
- Onomatopeies (brrr, pse...).

Fonètica i ortografia

- Pronunciaci ói ortografia de les oclusives: finals del present d'indicatiu en -p, -t i -c.
- Oclusives en gerundis.
- Oclusives en terminacion s en -etud, -itud, grups ab-, ob-, sub- i cap-.

Unitat 10

Adequació

- Selecció i progressió de la informació en les cartes de caràcter social.
- Grau d'aprofundiment necessari i suficient en les propostes i justificacions de la carta.
- Disposició de la informació en cartes de caràcter social.
- Formes d'ocultació o difuminació de l'emissor en textos amb intenció objectiva: ús de la passiva reflexa (es necessita, es veu clar, s'observa), tria d'un subjecte generalitzador (els ciutadans experimenten, la gent creu...), inclusió de l'emissor en un col·lectiu (els veïns pensem, som molts els qui opinem...), etc.

- Maneres de demanar la paraula en un registre formal (si se'm permet, voldria intervenir, puc fer un aclariment?...).

Coherència i cohesió

- Estructura de la carta formal: salutació, nucli (presentació, desenvolupament i conclusió) i comiat.
- Distribució del text en paràgrafs.
- Connectors més freqüents que actuen com a organitzadors de la informació en reunions i en cartes de tema social.
- L'entonació i les pauses com a elements de transmissió de la coherència i el significat del text.
- Estructures sintàctiques idònies per descriure característiques i necessitats d'un col·lectiu (per exemple, verb de constatació + subjecte especificat + predicació nominal o verbal + subordinació o coordinació explicativa: Hi ha una gran majoria de joves estudiants que volen treballar plegats, però no tenen un espai públic on fer-ho).

Morfosintaxi

- Les formes no personals: infinitiu, gerundi i participi.
- Els punts suspensius en enumeracions.
- La construcció passiva amb el pronom es: es necessita, es veuen, s'observa...
- Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre (la resta, el millor, el que, el fet més interessant, per això, etc.) per evitar manlleus com *lo demás, *lo millor, *lo que, *lo més interessant, *per lo qual...
- Quantitatius (cap, força, gens, massa, més, menys, prou, que, tan, quant, tant, molt, poc, gaire, bastant...) i indefinits (algun, altre, mateix, tot, un, qualsevol, cada...): concepte, morfologia i usos més freqüents.
- Maneres d'expressar intensitat de nombre o d'esdeveniments (una gran quantitat de, la (immensa) majoria de, gairebé tots, pràcticament tots, moltíssims, generalment, el comú de, és molt freqüent, sovint, gairebé sempre...).

Lèxic

- Sinònims del vocabulari bàsic, referits a equipaments municipals: noms (sala, aula, classe, espai, estança, peça, etc.), adjectius (necessari indispensable, imprescindible, convenient, urgent, pràctic, etc.) i verbs (fer col·locar, posar, instal·lar, muntar, etc.).
- Noms col·lectius (la gent, el públic, la joventut, la mainada, la tercera edat, la infància...).
- Verbs de constatació o verificació de fets i realitats: hi ha, s'observa, es constata, és ben palès, ens trobem amb, és ben cert, és clar, es comprova...

Fonètica i ortografia

- Pronunciació de les nasals
- Ortografia de la m davant m, p i b; la n davant v; el dígraf ny; les nasals davant f.

Unitat 11**Adequació**

- Treballem amb seguretat?
- Preparació escrita d'un text per ser dit.
- La formalitat i la durada com a elements d'adequació d'una intervenció oral.

Coherència i cohesió

- La coherència (ajustament al contingut, ordre i no repetició) i la cohesió (frases lligades i acabades, absència de tics...) en una exposició oral.
- Precisió semàntica en l'ús del lèxic relacionat amb l'entorn laboral, com a recurs que afavoreix la concisió en la informació.

Morfosintaxi

- L'oració simple i l'oració composta.
- Components i funcions sintàctiques. Predicat nominal.
- Objecte preposicional: concepte i verbs del vocabulari bàsic que regeixen preposició (pensar en, comptar amb, prescindir de, parlar de, creure en, dedicar-se a, accedir a, interessar-se per...).
- Complementos circumstancials: concepte i tipus.
- Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte preposicional (pensar-hi, comptar-hi, prescindir-ne, atendre-hi, adonar-se'n, abstenir-se'n, conformar-s'hi, etc.), complement circumstancial (treballar-hi, posar-n'hi, etc.) i predicat nominal (ser-hi, ser-ne, ser-ho, etc.).
- Oracions compostes coordinades mitjançant conjuncions o locucions conjuntives.
- Conjuncions de coordinació copulativa i adversativa: usos de i, o, ni, però.
- Conjuncions de causa: usos de perquè, ja que, com que, a causa de...

Lèxic

- Substantius i adjectius compostos més usats de l'entorn laboral (comptagotes, muntacàrregues, parallamps, passamà, para-xocs, penja-robes, llevaneu, portabombetes, portaequipatge, tallafoc, celobert, terratrèmol, filferro, voravia, etc.).
- Substantius i adjectius relacionats amb la seguretat i la higiene laborals (protecció –protegit, prevenció –prevengut o previsor, precaució –caut o cautelós, risc –arriscat, incident, accident, emergència, mesura, profilaxi, evacuació, simulacre, detecció, extinció, urgència, etc.).
- Adjectius que caracteritzen o graduen la qualitat de les condicions de treball (ordre i neteja: brut, endreçat, polit, pulcre...; temperatura: gèlid, temperat, càlid...; llum: tenebrós, fosc, clar, lluminós, enlluernador...; aigua: podrida, tèrbola, clara...; entorn acústic: ensordidor, estrepitós, sorollós, silenciós, sepulcral...; olor: fètid, pestilent, pudent, inodor, aromàtic...; humitat: moll, xop, humit, sec, ressec...; aire: resclosit, net, renovat, ventilat...; ritme de treball: calmos, lent, tranquil, ràpid, accelerat, frenètic...).

- Adjectius referits a la salut en el treball: (insà, sa, saludable, profilàctic, tòxic, abrusador, hipotèrmic, nafrat, etc.).
- Ús del guionet en compostos i derivats: derivats per prefixació (arxi-, ex-, plus-, pre-, pro-, pseudo-, sots-, ultra, etc.) i amb el prefix no-seguït d'un nom (no-res, no-metall, etc.).

Fonètica i ortografia

- Pronunciació de la vocal neutra.
- Mots acabats en –e, –es: classe, fase, Blanes, Balmes...
- Ortografia de a i e àtones: en mots del vocabulari bàsic sense punts de referència clars (enyorança, assemblea, monestir, vernís, assassí, avaria, treball, ambaixador, Empordà, etc.); en verbs de doble arrel (treure/traure, néixer/nàixer, jeure/jaure) i el verb fer; en mots masculins acabats en -a, -ma, -arca, -ista, -cida, -ta (titella, clima, monarca, ciclista, homicida, poeta, etc.)

Unitat 12

Adequació

- Selecció de la informació rellevant segons les intencions comunicatives.
- Disposició de la informació en escrits per publicar en butlletins o revistes d'àmbit restringit.

Coherència i cohesió

- Progressió de la informació en textos breus per a publicacions d'àmbit restringit: descripció de la realitat (fets, dades...), opinió, argumentació, propostes.
- Elements que situen un fet ocorregut: lloc, moment, persones i detalls rellevants.
- Maneres de presentar l'escenari d'un fet (va ser en un carrer estret, érem al pas de vianants, etc.).
- Maneres d'expressar moments imprecisos del dia (a primera hora, a última hora, pels volts de..., a mitja tarda, cap a les...).
- Maneres d'expressar una demanda, proposta o suggeriment: nominal (el control de fums) amb forma verbal impersonal (controlar els fums) o personal (controleu els fums).

Morfosintaxi

- Gènere del substantiu. Masculins i femenins amb lexemes diferents (home/dona, pare/mare, etc.). Noms amb significat diferent segons el gènere (el fi/la fi, el llum/la llum, el terra/la terra, etc.), remarques sobre el gènere d'alguns noms (afores, avantatge, dubte, anàlisi...).
- Classificació dels verbs: criteri sintàctic i semàntic i criteri morfològic.
- Formes més corrents dels verbs irregulars, especialment les de mode indicatiu i les no personals, en verbs com conèixer, dir, escriure, fer, poder, prendre, saber, tenir, venir, voler, viure, etc.
- L'ús de verbs esdevenimentals (haver-hi, ocórrer, succeir, passar, esdevenir, trobar, etc.).
- L'ús de verbs referits a l'observació (observar, adonar-se, comprovar, veure, descobrir, constatar, etc.).

- La conjunció que en oracions completives.
- Els dos punts davant de citacions textuais i d'exemples. (La senyora va dir: "I on ho poso, si no?". Un cas ben clar: les burilles llençades al carrer).

Lèxic

- Substantius i adjectius compostos i derivats per prefixació més usuals de l'àmbit social (interurbà, discapacitat, intercanvi...), amb prefix no- (no-violència, no violent, etc.). Compostos de dos elements plens (parabrises, salvavides, celobert...), repetitius i expressius (viu- viu, corre-cuita, bitllo-bitllo...), amb punt cardinal (nord- est...).
- Lèxic referit als contrastos d'opinió (acord, unanimitat, harmonia, avinença, concòrdia, consens...; desacord, controvèrsia, discussió, polèmica, debat, discordança, oposició...).

Fonètica i ortografia

- Ortografia de o i u àtones: mots del vocabulari bàsic sense punts de referència clars: capítol, Joan, bufetada, muntanya, joventut, rètol, títol, suportar.
- Ortografia de o i u àtones: verbs que presenten alternança en el radical: collir, cosir, sortir, tossir i escopir.
- Ortografia de o i u àtones: verbs poder i voler en les formes d'indicatiu, de condicional i no personals.

Unitat 13

Adequació

- Diferències entre la carta familiar i la formal.
- Disposició de la informació en cartes formals

Coherència i cohesió

- La selecció i la progressió de la informació.
- Estructura de la carta: salutació, nucli (presentació, desenvolupament i conclusió) i comiat (repàs)
- La demanda d'informació amb interrogació directa i indirecta.

Morfosintaxi

- Flexió de gènere i de nombre: adjectius acabats en -aç, -iç i -oç (audaç/ audaços/ audaces, etc.); casos de canvi de-leg per -loga (anàleg / anàloga, filòleg / filòloga, etc.); casos amb dificultat (amargant, elegant, pobre/-a, comú/- una, ferm/-a, covard/- a, marroquí/- ina...).
- Ús dels adverbis més freqüents de manera, quantitat, lloc i temps.
- Sentit positiu dels adverbis de negació en frases hipotètiques (si necessites res..., si portes cap..., si queda gens..., si trobes enlloc..., si mai el veus...) o interrogatives (necessites res?, en portes cap?, en queda gens?, has vist enlloc...?, has vist mai...?).
- Ús de formes expressives per mostrar acord (àngela!, clavat!, correcte!, exacte!, i tant!, justa la fusta!, molt bé!, entesos!, tens raó, etc.), estranyesa (i ara!, vols dir?, tu ho creus?, què dius, ara?, ai no sé..., etc.) o desacord (ah, no!, apa!, ara sí que m'has mort!, cal!, de cap manera!, i un be negre!, ni de bon tros, quin disbarat!, ni parlar-ne!, no és això, etc.).

Lèxic

- Substantius i adjectius compostos més usuals dels àmbits treballats a la unitat; balnearis (reflexoteràpia, pressoteràpia, hidroteràpia, electroteràpia, fisioteràpia, hidromassatge, quiromassatge, antiestrès, antisèptic, vasodilatador, infrarojos, hipertermal, neurosedant, etc.), cases de pagès (microones, vitroceràmica, autoservei, altiplà, ping-pong, rentavaixelles, sobretaula, etc.), viatges organitzats (multilingüe, aerolínia, contraoferta, autoservei, etc.).
- Compostos repetitius i expressius (poti-poti, bitllo-bitllo, corre-cuita...).
- Compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (nord-est, sud-africà...).

Fonètica i ortografia

- Reconeixement auditiu i pronunciació dels diftongs, triftongs i hiats en les formes verbals.
- La dièresi en les formes verbals. Casos d'absència (infinitiu, gerundi, condicional i futur). Posició en formes verbals que tenen la síl·laba tònica anterior a la dièresi (canviïs, continuïm, estudiï, etc.).

Unitat 14**Adequació**

- Estructura, intenció comunicativa, ordre de la informació, grau de formalitat i to més o menys objectiu de les cartes formals.
- Estructura formal i pauta dels currículums i de les sol·licituds per motius d'agilitat administrativa, claredat, precisió, esquematisme, etc.
- El grau de formalitat i el tractament de l'emissor (en primera o tercera persona) i del destinatari (de vós) en sol·licituds.
- Adequació de les informacions d'un currículum als interessos de qui l'emplena i als criteris de selecció de qui el rep.
- El tractament no discriminatori per raons de sexe: l'ús de vós.

Coherència i cohesió

- Organització jeràrquica i esquemàtica de la informació en sol·licituds i currículums.
- Fórmules introductòries del desenvolupament de la carta, de conclusió i de comiat.
- Fraseologia característica de les sol·licituds.
- Ordre temporal de les dades en un currículum.
- Verbs usuals per descriure's a si mateix (m'agrada, tinc afició, m'atreu, sóc, m'encanta, em considero, no em fa res...).
- Maneres d'expressar graus de coneixement en la relació d'aptituds i característiques personals: ignorància (no tinc la més mínima idea, desconec...), dubte (pot ser, a la millor resulta...), suposició (jo diria, em sembla, si no m'equivoco...), certesa (tinc el convenciment, d'una cosa estic segura, etc.).
- Ús del lèxic amb precisió semàntica com a recurs que afavoreix l'expressió concisa de la informació.

- Fórmules introductòries aplicables a una carta formal: per indicar a què fa referència l'escrit, per anunciar-ne el contingut, per denegar un servei, per donar una instrucció, per concloure, per acomiadar-se.

Morfosintaxi

- Forma i funcions del relatiu àton que.
- La conjunció que en oracions completives
- Els dos punts davant de citacions textuais i exemples.
- Els signes de puntuació de salutacions, comiats i datacions de les cartes formals.

Lèxic

- Construcció de mots abstractes per derivació a partir de verbs, noms i adjectius (sol·licitar sol·licitud, comprendre comprensió, segur assegurança, terme terminologia, etc.).
- Acabaments en -etud, -itud, -ança, -ença, -ció-sió, -ia, -ment, -atge, -eria, -ura, etc.
- Abreviacions freqüents en sol·licituds, currículums i correspondència formal.

Fonètica i ortografia

- Pronunciació sorda o sonora de les consonants palatals, fricatives i africades.
- Les palatals fricatives i les grafies g i j, x i ix.
- Les africades: grafies tx, ig, tg i tj.
- Els grups -jecc- i -ject-: injecció, objecció, projectar, subjecte, etc.
- Presència o absència del punt entre números i a les sigles, en currículums i sol·licituds.

Unitat 15

Adequació

- El to i el grau de formalitat en les mostres d'expressivitat.
- Característiques del llenguatge literari popular (lèxic, relació amb la realitat, propòsit, relació de l'emissor amb el receptor, etc.).

Coherència i cohesió

- Les entonacions de les modalitats oracionals.
- Els recursos estilístics en textos propis de la cultura popular: rima, repeticions, imatges, metàfores, lèxic, etc.
- El sentit figurat i metafòric de noms, adjectius i verbs en textos literaris i de la cultura popular.
- Figures retòriques més usuals, referides al significat: comparació, metàfora, hipèrbole, personificació, pleonasme, etc.
- Els recursos expressius propis de contes i llegendes: interjeccions, exclamacions, interrogacions, efusions, invocacions i renecs, hipocorístics, eufemismes, onomatopeies, etc.
- Maneres d'expressar semblances (sembla, s'assembla a, és com, com si fos, a l'estil de, de manera semblant a, etc.).

- Expressions introductòries per presentar un fet com a inqüestionable o com a possible o probable, per presentar una certesa o una suposició de forma personalitzada, per exemplificar, per aclarir una afirmació, per resumir, per fer comparacions, etc.

Morfosintaxi

- Oracions compostes coordinades amb locucions usuals: continuatives (i fins i tot, i a més, i a més a més, etc.), adversatives (però, amb tot, no obstant això, etc.), il·latives (doncs, per tant, i així, etc.), distributives (ara, ara; bé, bé; tant, com, etc.).
- Recursos d'efecte expressiu: preguntes per implicar el receptor, onomatopeies per imitar la realitat, hipocorístics per donar un to afectiu als noms, eufemismes per evitar mots considerats inconvenients, exclamacions i invocacions per expressar l'emoció, interjeccions, efusions, sentiments expressats directament, etc.
- Verbs que expressen sensacions (impressionar, sorprendre, atreure, captivar, seduir, complaure, fascinar, cridar l'atenció, repugnar, enutjar, desagradar, etc.).
- Verbs i adjectius per presentar fets com a inqüestionables (assegurar, estar convençut, estar segur, certificar, ser una cosa evident, clara, òbvia, palesa, patent, indiscutible, innegable, etc.).
- Verbs i adjectius per presentar fets com a possibles o probables (suposar, sospitar, confiar, malpensar, témer, creure, esperar, intuir, ser probable, possible, fàcil, raonable, versemblant, etc.).

Lèxic

- Recursos d'efecte expressiu: preguntes per implicar el receptor, onomatopeies per imitar la realitat, hipocorístics per donar un to afectiu als noms, eufemismes per evitar mots considerats inconvenients, exclamacions i invocacions per expressar l'emoció, interjeccions, efusions, sentiments expressats directament, etc.
- Verbs que expressen sensacions (impressionar, sorprendre, atreure, captivar, seduir, complaure, fascinar, cridar l'atenció, repugnar, enutjar, desagradar, etc.).
- Verbs i adjectius per presentar fets com a inqüestionables (assegurar, estar convençut, estar segur, certificar, ser una cosa evident, clara, òbvia, palesa, patent, indiscutible, innegable, etc.).
- Verbs i adjectius per presentar fets com a possibles o probables (suposar, sospitar, confiar, malpensar, témer, creure, esperar, intuir, ser probable, possible, fàcil, raonable, versemblant, etc.).

Fonètica i ortografia

- Pronunciació de les laterals.
- Ortografia de les laterals: els grups al·l -, col·l -, il·l -, -el·la, -il·l-, -el·la, -il·la.
- La h en posició inicial i intercalada

Bibliografia basica

Català:

ALEMANY, E.; LLAGOSTERA, A.; SABATÉ, S.; VINYES, V.

—. Nou nivell intermedi 1. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes. [Llibre i cd]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. *Nou nivell intermedi 2. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes.* [Llibre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. *Nou nivell intermedi 3. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes.* [Llibre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

Valencià:

•Va de bo! Nivell mitjà de valencià. Alzira: Edicions Bromera, 2009.

Como alternativa virtual, es muy recomendable la matriculación en el curso “Parla.cat”, un espacio virtual de aprendizaje, ofrecido por el *Institut Ramon Llull*, que pone al alcance de todos materiales didácticos para aprender la lengua catalana. Los cursos de parla.cat que deberían seguirse para lograr los objetivos del nivel A2 son los tres del nivel Intermedi (Intermedi 1, Intermedi 2 i Intermedi 3). Para poder cursarlos es necesario, tras haberse matriculado en el CUID, inscribirse en estos cursos, bajo la **modalidad libre** y gratuita en [<http://www.parla.cat/>]. El profesorado del CUID resolverá las dudas de sus alumnos y corregirá las tareas no autoevaluables que se propongan en este curso virtual desde el espacio virtual de la UNED.

Bibliografia complementaria

Son útiles todos los materiales aptos para la preparación de exámenes oficiales de catalán-valenciano previstos por las diferentes administraciones de los territorios donde se habla esta lengua.

Además, también se pueden consultar las diferentes obras:

Els verbs conjugats. Joan Baptista Xuriguera. Editorial Claret.

Català complet. Curs superior de llengua, 3 vols., Ruaix i Vinyet, J. edició de l'autor.

A pesar de que el título especifique que se trata de un “nivel superior”, recomendamos este manual como auxiliar básico para los aspectos de normativa lingüística en los tres niveles. Cada volumen va acompañado de carpetas de ejercicios con clave de respuestas y permite un trabajo progresivo, en función de las necesidades del estudiante

Metodología

En esta modalidad semipresencial, el alumno contará con clases presenciales en los centros asociados con un mínimo de alumnos matriculados. Así mismo, pueden acceder al Campus Virtual abierto a todos los alumnos de catalán del CUID.

Evaluación

TIPO DE PRUEBA PRESENCIAL - CRITERIOS DE EVALUACIÓN

Tipo de examen

Descripción del examen

ESTRUCTURA DE LAS PRUEBAS Y CALIFICACIONES

PRUEBA ESCRITA

Prueba escrita - Comprensión lectora / Uso de la lengua

Comprensión lectora (% nota final) 0

Tareas

Duración del exámen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

Prueba escrita - Expresión escrita

Expresión escrita (% nota final) 0

Tareas

Duración del exámen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

PRUEBA ORAL

Prueba oral - Comprensión auditiva

Comprensión auditiva (% nota final) 0

Tareas

Duración del exámen (minutos)

Instrucciones en español

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 0

Prueba oral - Expresión Oral

Expresión Oral (% nota final)	0
Tareas	
Duración del examen (minutos)	
Instrucciones en español	
Valor acierto	0
Descuento fallo	0
Nota mínima para aprobar	0

Cómo se obtiene la calificación

Tutorización

Los alumnos matriculados en este nivel tendrán a su disposición el asesoramiento y tutoría de los siguientes profesores.

Los tutores en línea (TEL), que ayudan a los alumnos matriculados contestando a las dudas en cuanto al funcionamiento del curso en general, proponen y corrigen redacciones mensualmente y proponen prácticas orales por videoconferencia. El alumnado podrá plantearlas en el "Foro de consultas generales". Se recomienda encarecidamente, antes de escribir un mensaje en dicho foro, revisar y comprobar que sus dudas no hayan sido respondidas ya, para no repetir mensajes.

Los coordinadores del nivel, quienes desde la Sede Central del CUID, a través del teléfono o del correo electrónico, también contestarán a las posibles dudas de los alumnos respecto a los contenidos, materiales y organización del curso (tutorías, exámenes, fechas, campus virtual, etc.) en general. Los datos de contacto del/ de la coordinador/a son:

Marta Martí Mateu

mmati@madrid.uned.es

IGUALDAD DE GÉNERO

En coherencia con el valor asumido de la igualdad de género, todas las denominaciones que en esta Guía hacen referencia a órganos de gobierno unipersonales, de representación, o miembros de la comunidad universitaria y se efectúan en género masculino, cuando no se hayan sustituido por términos genéricos, se entenderán hechas indistintamente en género femenino o masculino, según el sexo del titular que los desempeñe.